

רע"פ 4753/16 - אשרף זייד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4753/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
אשרף זייד

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 5.5.2016 בעפ"ג 55369-02-16
שניתן על ידי כבוד השופטים: י' גריל - שופט בכיר, כ'
סעב וא' לוי

עו"ד מוחמד דרויש

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' גריל, כ' סעב וא' לוי) בעפ"ג 55369-02-16 מיום 5.5.2016, בגדרו נדחה פה אחד ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית המשפט השלום בחדרה (סגן הנשיא א' גופמן) בת"פ 1828-06 מיום 15.3.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 31.5.2006 הוגש כתב אישום נגד המבקש, המייחס לו מסירת הודעה כוזבת למשטרה וניסיון לקבל דבר במרמה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.5.2004, המבקש פנה אל בוחן תנועה בתחנת משטרה בחדרה ומסר לו ביועין הודעה כוזבת - לפיה ביום 22.5.2004 סמוך לשעה 20:00 פגע בו כלי-רכב. בהמשך לכך, ביום 22.11.2004, המבקש פנה באמצעות עורך דינו להראל-חברה לביטוח, על מנת לקבל כספים בגין הודעה כוזבת זו.

3. ביום 23.3.2008, לאחר ניהול הוכחות, בית משפט השלום זיכה את המבקש מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מחמת ספק סביר. המשיבה ערערה על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי, שקבע ביום 29.10.2009 כי יש לבטל את הכרעת הדין המזכה ולהחזיר את הדיון לערכאה הדיונית – על מנת שתיתן דעתה לשני מוצגים נוספים. התיק הוחזר לבית משפט השלום, אשר מצא כי יש בשני המוצגים האמורים כדי להתיר את הספקות שנותרו בליבו ביחס לאשמת המבקש בתחילה. על כן, ביום 28.1.2010 בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו, וביום 14.4.2010 גזר עליו עונש של 4 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר על תנאי. המבקש ערער על פסק הדין, וביום 30.12.2010 בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו והורה על ביטול ההרשעה ועל שמיעת התיק מחדש בפני מותב אחר של בית משפט השלום. ביום 4.11.2010 החל המותב החדש לשמוע ראיות בתיק, וביום 15.3.2015 הרשיע את המערער במיוחס לו. ביום 12.1.2016 בית משפט השלום גזר את דינו של המערער, והשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך של 6,000 ש"ח. המבקש ערער תחילה על פסק הדין לבית המשפט המחוזי, ובהמשך צמצם את ערעורו כלפי הכרעת הדין בלבד. כאמור, ביום 5.5.2016 בית המשפט המחוזי דחה את הערעור פה אחד, בקבעו כי צדק בית משפט השלום עת קבע כי אשמתו של המבקש הוכחה מעבר לספק סביר.

הבקשה למתן רשות הערעור

4. בבקשה שלפניי, המבקש עותר מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ולהורות על זיכוי. לשיטתו, עניינו מעורר סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי, הנוגעת להתייחסותו של בית המשפט המחוזי לטענות הזוטא ולקבלת ראיות חדשות בערעור ובערכאה הדיונית. כמו כן, המבקש סבור כי הפער בין ההחלטות השיפוטיות וההכרעות השונות שניתנו בעניינו, מצדיקה אף היא את קבלת בקשתו. בהמשך לכך, המבקש גורס כי יש לקבל את בקשתו גם מן הטעם של מניעת עיוות דין, וזאת נוכח נסיבותיו האישיות והציפייה שהתגבשה בליבו לאור תוצאת ההליך הראשוני.

דיון והכרעה

5. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: בר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)).

6. עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. נחה דעתי, כי חרף מורכבותו של המקרה שלפניי וגלגוליו השונים, הבקשה כשלעצמה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלתה, וכל עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה. ודוק, הן בית משפט השלום והן בית משפט המחוזי בחנו בקפידה את הראיות והעדויות, ומצאו כי אשמתו של המבקש הוכחה מעבר לספק סביר. החלטותיהם מנומקות ומבוססת כדבעי, ודי בטעם זה כדי לדחות את טענותיו של המבקש כי נעשה בעניינו עיוות דין. כמו כן, לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש כי "הפער" בין ההחלטות השיפוטיות השונות בעניינו מצדיק מתן רשות ערעור. מטבע הדברים עשויים להיווצר מצבים בהם זיכוי יתהפך לאחר ערעור מטעם המאשימה, ובוודאי שאין בכך להצדיק דיון בגלגול שלישי. יתרה מכך, גזר הדין מיום 12.1.2016 הקל בעונשו של המבקש ביחס לגזר הדין מיום

14.4.2010 - כך שלא הוטל במסגרתו על המבקש עונש מאסר בפועל. במצב דברים זה, ברי כי לטענתו אין על מה שתסמוך. אשר על כן, אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בסיון התשע"ו (26.6.2016).

ש ו פ ט
